

Oponentský posudek bakalářské práce

Petr Voříšek **Zvukové struktury**

Fakulta umění a architektury, Technická univerzita v Liberci, 2016

Vedoucí práce: doc. Stanislav Zippe

1) Problém vymezení smyslu magisterské práce a splnění cíle zadání

V dodaném zadání práce (které ale podle dispozic mělo být součástí průvodní teoretické práce) je výsledné dílo charakterizováno jako „Interaktivní audiovizuální instalace řízená autorským softwarem“. Autor se odvolává na své dřívější dílo s názvem „Neznámá trasa“ (2013), ve kterém také používal provázanost několika zvukových prostředí, mezi kterými se generovala plynulá trajektorie. Na toto dílo volně navazuje a v předložené práci téma rozšiřuje především kombinací náhodnosti a řízené interaktivity, což je bezesporu velmi pozitivní a aktuální vklad do umělecké tvorby na úrovni nových médií.

2) Hodnocení obsahové a formální stránky práce

Vizuální kontext díla je minimalistický, ve shodě s tím se technologická stránka díla přihlašuje pouze v neokázalé míře, která plně respektuje percepční kapacitu diváka. Pokud ovšem autor připodobňuje práci k „hudebnímu nástroji“, měla by skutečně mít „každá souřadnice (...) svůj unikátní zvukový obsah“. Výslednou kompozicí pak autor zřejmě myslí časový průběh „skladby“, který by bylo možné při totožné trajektorii „cesty“ opětovně vyvolávat.

3) Otázka inovačního přínosu a intenzity zpracování

Součástí průvodní teoretické zprávy je i soupis a dokumentace autorem dosud uskutečněných děl. Musím konstatovat, že na bakalářského studenta se jedná o poměrně silné portfolio. Petr Voříšek se uměleckou činností zabývá velmi soustředěně, jeho díla přinášejí poměrně působivé dílčí nápady, nicméně nelze asi ještě hovořit o zcela kompaktním uměleckém postoji, což ovšem na bakalářské úrovni ještě není zcela nutné.

4) *Věcné otázky*

Při formulaci o rozsekávání sinusových průběhů „na části dlouhé i jen několik desetin milisekundy“ by možná stálo za to uvést tento údaj do vztahu se schopností lidského prahového rozpoznání zvukových vln.

Zmínka o „filtrování určitých částí bílého šumu“ by v teoretickém textu měla být podpořena definicí termínu „bílý šum“, případně jeho vztahu k šumu „hnědému“, „černému“, případně „růžovému“. Podstatnější průnik do autorových tvůrčích přístupů by podpořila i podrobnější zmínka o typu, případně metodice zmíněného „filtrování“.

Ostatně práce také navozuje významné téma umělecké práce náhodou. Názor na uplatnění a využití náhody, případně jejího typu, by jistě také posílila možnosti hodnocení práce.

5) *Znalost kontextu, využití teorie*

Přestože cílem výtvarné umělecké bakalářské práce určitě není slovní doprovodný komentář, pokládal bych přesto za důležité hlubší vyjádření vztahu ke stávajícímu relevantnímu uměleckému kontextu a podrobnější specifikaci postupů sestavování algoritmu pro zvukové prostředí.

Petr Voříšek letmo zmiňuje vztah práce k postupům Johna Cage, případně uvádí vazbu na Ryoji Ikeda, obojí by ovšem získalo větší průkaznost při explicitním komentáři podobností a rozdílů předloženého díla s uvedenými pracemi.

Přestože metoda práce s programem Pure data je ve své podstatě vizuální, pouhý kaleidoskop print screenů nepodává podle mého názoru plnohodnotnou podobu „průvodní technické zprávy“, která by právě umožňovala celistvou orientaci na všech hierarchických úrovních používaných algoritmů.

6) *Jazyková stránka doprovodné textové části a její grafická úroveň*

Textová část bakalářské práce má rozsah pod 2 normostrany (1,4 u teoretické části, 0,4 pro technickou dokumentaci). Bohužel i v tak úsporné práci se projevuje autorova stylistická nejistota při užívání odborného jazyka, kterým by kvalifikační práce jistě měla být napsána. Formulace, že programování zvuku v jazyce Pure data se „pro mě stalo zábavou číslo jedna“ nejenže není pro odbornou práci vhodná, ale poněkud i snižuje význam autorova úsilí. Spojení věty o tom, že se autorovi nedaří „vymanit se z oblasti zvukové

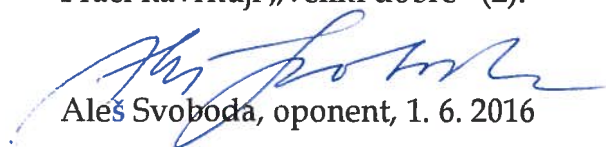
tvorby“ a věty „Ne, že bych se o to jakkoli snažil,“ už vůbec postrádá logiku – úspěch či neúspěch „vymanění se“ může být hodnocen pouze jak výsledek vědomého záměru; formulace by měla znít jako „skutečnost opuštění oblasti“ nebo „fakt překročení mezí“. Česká transkripce Knihy proměn je I-t'ing (v českém textu je chybné používat anglickou transkripci I-Ching).

Grafická stránka práce, která se snaží zachovat korespondenci se samotnou vizuální stránkou díla, je nápaditá.

7) Závěrečné hodnocení

Umělecky i technologicky naplňuje hodnocené dílo požadovanou úroveň samostatné a rozvinuté umělecké práce, splňuje cíle zadání a splňuje požadavky na udělení odpovídajícího akademického titulu. Při samotné obhajobě bude jistě významným argumentem vlastní působivost díla, „vtažení“ diváka do proměnlivosti zvukových struktur, lákavost zapojení do interaktivní komunikace.

Práci navrhuji „velmi dobře“ (2).

Aleš Svoboda, oponent, 1. 6. 2016